

A HIT TERMÉSZETE

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. január 17.

Halleluja! Dicsőség Istennek, mert itt vagytok, és szólhatjuk a felkent Igét, amely által hitünk ébred, hitünk támad. Olyan hit, amely hegyeket mozdít, olyan hit, amely munkát végez el, olyan hit, amely képes arra, hogy megváltoztasson dolgokat, amely képes arra, hogy a szellemi birodalomból, ami valóság, a fizikai valóságba előhívja és előszólítsa. A mai napon a hitről fogok beszélni és prédikálni, nagyon-nagyon alap dolgokról, de egy picikét talán máshogyan, mint ahogy az elmúlt években vagy évtizedekben hallottál erről. Nagyon sok minden hangzik ma el, amit eddig is tudtál, de én úgy hiszem, hogy a hitünket emlékeztetés által fel kell frissítenünk, nehogy ellaposodjon, és azt hiszem, hogy a Szellem frissességében sok olyan új kijelentés érkezik ma hozzánk, miközben prédikálok, amelyek elősegítik a hitéletünket.

Az elmúlt hetekben, hónapokban, nagyon sok levelet, telefonhívást, üzenetet kaptam azzal kapcsolatban, hogy imádkozzak emberekért. Sok esetben visszakérdeztem, hogy igazából mit szeretnél? Mert azok a fajta imakérések, amik úgy hangoznak el, hogy „imádkozz értem!” – ezzel én túl sok mindent nem tudok kezdeni! Szeretem a pontos, határozott dolgokat. Mire van szükség? A héten is jött egy imakérés, hogy imádkozzunk valakinek a gyermekeért. Semmi konkrétum nem hangzott el. Nem tudom, hogy mi a probléma, mi felől kell imádkozni. Sokan csak úgy teszik fel a kérdést, vagy az imakérésüket, hogy „Áldott legyek!”, hogy „Gyarapodó legyek!”, hogy „Meggyógyuljak!”. Ez már egy kicsi segítség, de ha csak így nagyon általánosságban nézzük azt, hogy imádkozzunk valakiért, akkor nagyon általánosságban kellene a hitben járnom az illetővel kapcsolatban. Én úgy hiszem, hogy Isten Igéje arra tanít minket, hogy legyünk célirányosak. Úgy hiszem, és úgy gyakorlom a saját személyes hitemet is, hogy ha van rá mód és lehetőség, akkor szeretem a dolgokat minél jobban megnevezni. Összpontosítani. Szeretem a hitemet összpontosítani. Nem csak úgy általánosságban legyek áldott, hanem szeretem megnevezni azt, hogy mit szeretnék pontosan, ténylegesen, hogy elmozduljon az életemben, hogy mit szeretnék, hogy elmozduljon az életemből.

Ezért szeretnék ma a hitről beszélni, és arról, hogy nekem az a meglátásom, hogy sok keresztény a hitéletében hajótörést szenvedett azért, mert igazából az alapokat nem tanulta meg. Bár valamilyen szinten tudja működtetni a hitét, de nem érti a hitnek a lényegét. A bibliai hitnek van egy specifikus, határozott kijelentése, jellemvonása, tulajdonsága és természete a Bibliában. Az a fajta bibliai hit, amit Isten kér tőlünk, az nem egy általánosságban vett hit, hanem nagyon specifikus dolog. Sokan mondják azt nekem és bizonyára neked is, amikor bizonyosságot teszünk Jézusról, a hitünkről, amikor evangélizálunk, hogy „én hiszek, hiszek Istenben”, mondják ezt emberek. Hallottad már ezt? Ez nagyon jó! Ez a legalapabb dolog, hogy az ember a hitét belefekteti abba, hogy Isten létezik. Ez a legkisebb dolog, ami kell ahhoz, hogy az ember Istenhez tudjon közelíteni, őhöz tudjon kerülni. De itt nem merül ki a hitéletünk, hogy én hiszek Isten létezésében. Jakab apostol azt mondja, hogy még az ördögök is hisznek és rettegnek. Önmagában az, hogy hiszel Istenben, ez nem is üdvözít. Önmagában az, hogy az ember hisz egy természetfeletti szellemi lényben, ez nem hoz üdvösséget az embernek. Hinned kell specifikusan az újjászületésedhez, hogy Jézus meghalt, feltámadt, és Ő a te urad. Hinned kell ezt és erről szólnod kell!

Amikor gyógyulásról teszünk bizonyosságot, vagy elmondjuk azt, hogy Jézus Krisztusban gyógyulás van, akkor én szeretem elmondani azt is: ahhoz, hogy a gyógyulás valóságba jöjjön, hogy megnyilvánuljon, hogy kézzelfoghatóvá váljon az életemben, nem elegendő csupán, hogy hiszel Isten létezésében. Hinned kell azt, hogy Ő mit gondol, és mit hisz a gyógyulással kapcsolatban. Hogy Ő mit mondott és mit tett a gyógyulással kapcsolatban. És meg kell látnod, hogy a hit mivel foglalkozik. Hogyan foglalkozik vele. Mert csak úgy álta-

lánosságban hinni abban, hogy valami jó dolog fog történni, ez nem is az a fajta bibliai hit, amit mi gyakorlunk! Mert a hit sohasem a jövőbe néz. Az mindig most van, és mindig azzal kapcsolatos, ami már megtörtént.

Ezt szeretném nektek a mai napon kibontani, hogy az elménk, lelkünk, a szellemünk, a szívünk, a szánk ezzel összhangban legyen, mert emiatt falakba ütköztünk, és nem láttuk meg időnként azt, hogy igazából mi voltunk azok, akik eltévesztettük, illetve azt a bibliai alapelvet nem jól működtettük. Valakire ez teljesen igaz, valakire csak részben. Néha véletlenszerűen működtek a dolgok, és nagyon sokszor Isten kegyelme túlradó módon megnyilvánult az életünkben – annak ellenére, hogy nem működtettük helyesen azt a fajta hitet, amit a Biblia mond, hogy működtessük.

Milyen hitről beszélek? Milyen hited van neked? Jézus beszél erről, olyan hited van, mint Istennek. Illetve úgy kell működtetned a hitedet, ahogy Isten is működteti. Az a fajta hit kell, hogy benned legyen, ami Istennek van! Az a minőségű hited van. Olyan tulajdonságaid is vannak. Arra vágyunk, hogy de jó lenne már, ha nem lenne semmiféle problémánk, és semmiféle nehézségünk. Ehhez képest Timóteusnak Pál apostol a következőket írta, figyelj nagyon jól!

1Timótheus 6,11–14.

11. De te, oh Istennek embere, ezeket kerüld; hanem kövesd az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, az állhatatosságot, a szelídséget.

12. Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre Isten elhívott, és szép hitvallást tettél sok bizonyág előtt.

13. Meghagyom néked Isten előtt, aki megelevenít mindeneket, a Krisztus Jézus előtt, aki bizonyágot tett Poncius Pilátus alatt ama szép vallástétellel,

14. Hogy tartsd meg a parancsolatot szeplőtelenül, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig.

Azt mondja a 14-es versben Pál apostol Timóteusnak egy másik fordításban: *tartsd meg a parancsolatot mocsoktalanul*. A Károli fordítás úgy adja ezt vissza, hogy tartsd meg a parancsolatot szeplőtelenül. Mi az a parancsolat, amit Timóteusnak meg kell tartania? Azonnal, zsigerből rávágjuk: a szeretet parancsolatát biztosan! Mert csak egy parancsolat van az újszövetségben! Biztos? Ez az igesor nem feltétlenül erről szól itt. Arról szól, hogy utasítja Pál apostol Timóteust, hogy harcolja meg a hitnek a harcát. Mindvégig. Erre utasít Pál apostol. Meg kell vívniunk a hitnek a szép harcát. És ez nem kedv kérdése. Ez nem csupán annak a kérdése, van hozzá kedvem, van hozzá affinitásom, van-e rá időm, vagy nem. Ez egy kötelező, elvégzendő feladat. Pál apostol ezt körülbelül Krisztus után 68-69-ben írta Timóteusnak, amikor ő már nagyon-nagyon sok mindent megtapasztalt. Sok mindenben keresztülment, egész pontosan tudható róla, hogy nagyon sok évet töltött börtönben. Megtapasztalta Krisztusban azt, hogy városok az Úrhoz fordulnak, megtérnek, látta emberek feltámadását a halálból, látta azt, hogy fiatal tanítványok, Timóteus, Titusz a pogányságból előjön, és Istennek erőteljes embereivé válnak. Látta azt, hogy gyülekezetek születnek, és megtapasztalta a szenvedést is. Nem egy habos, fenékgig tejfel élete volt, hanem bizony sokat szenvedett. Több-ször megverték, megostorozták, becsapták, elhagyták, egyszer azt mondta: mindenki elhagyott. Nagyon sok keserűség érte, nagyon sokan ellene fordultak, és látta gyülekezetek szét-esését is. A körülbelül harmincéves szolgálatának vége felé pedig ezt írja Timóteusnak:

2Timótheus 4,6–7.

6. Mert én immár megáldoztatam, és az én elköltözésemnek ideje beállott.

7. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.

Ezt szeretném felolvasni nektek az Egyszerű fordítás szerint is.

2Timótheus 4,6–7. Egyszerű fordítás

6. Ami engem illet, életem a befejezéséhez közeledik, és hamarosan elköltözöm innen.

Álljunk meg egy pillanatra itt! Honnan tudta ezt Pál apostol? Miért nem mondta azt, hogy ez is egy hasonló megpróbáltatás az életben, mint amikor megverték, börtönbe zártak?

Honnan tudta most ténylegesen, honnan tudta magáról, hogy meg fog halni? Kivégzésére várt. Hogy lefejezik. És ő kijelentette, mert kijelentésből ezt tudta.

7. Végigküzdöttem a szép harcot, pályafutásomat befejeztem, és a hitet mindvégig megőriztem.

Végigküzdöttem a szép harcot – mondja Pál apostol. Tehát látott nagyon szép dolgokat, látott nagyon szomorú és nagyon csúnya dolgokat, látta emberek felépülését, látta a leépülésüket. Látta gyülekezetek felépülését, és látta azt, hogy az ördög milyen károkat okozott bizonyos gyülekezetekben. És azt mondja, hogy végigküzdöttem a szép harcot. Pályafutásomat befejeztem, és a hitet mindvégig megőriztem. A hitet mindvégig megőriztem.

Egyetlen hosszú harcként összegzi a harmincéves szolgálatát. Egyetlen, hosszú, maratoni-futás-szerű harcnak és küzdelemnek jellemzi a saját életét. Azt mondod, hát jó, ez Pál apostol, én nem akarok olyan lenni, én békességben akarok élni, nem akarok harcolni senkivel és semmivel! Ami a jó hír, és amit Pál apostol is tudott, hogy nem az ördöggel harcolunk, nem a politikai eszmékért vagy ellen harcolunk, hanem a hitnek a harcát harcoljuk meg, ami nem csupán egy hitharc, hanem mindig, amikor a hittel kapcsolatos harcról beszél a Biblia, mindig van előtte egy jelző. Hogy milyen harc ez a hitharc. És ez a jelző mindig az, hogy szép. Ez a jelző mindig az, hogy jó. Ez a jelző mindig az, hogy most más szavakkal körülírva, hogy ez valami olyan dolog, aminek a végén valami jó dolog ér minket. A Zsidókhöz írt levél 12. fejezete úgy kezdődik, hogy futásunkat egy küzdőtérhez hasonlítja, ahol, mint egy sportoló, küzdünk azért, hogy elérjünk a célba és győzzünk. Gondolkodtam ezen, és olvastam is ezzel kapcsolatban másoktól, hogy a hitharc hasonlítható a bibliai szóhasználattal élve egy bokszmeccshez. Vagy legyen egy kicsit modernebb, egy futballmérkőzéshez. Ha láttál már focimeccset, és nagyjából ismered a szabályokat, akkor tudod, hogy mindegy, mennyi az első félidő felénél az eredmény. Mindegy, hogy mennyi a félidőben az eredmény. Az győz, aki a végén győz. Így van? Lehet, hogy a te csapatod egy-két gólt kap, vagy a bokszmérkőzésen kapsz néhány ütést, és egy-egy menetet elveszítesz, de ha a végén kiütöd az ellenfelet, akkor te győzöl. Úgy is mondhatnánk, hogy hiába nyersz meg egy-két menetet, vagy hiába rúgsz egy focimeccsen egy-két gólt az elején, ha a végén téged kiütnek, vagy több gólt kap a csapatod, akkor te veszítesz!

A hitélet, és a hitharc is ilyen. Végig kell csinálni! Mindegy, hogy milyen veszteségeid voltak, mindegy, hogy milyen győzelmeid voltak. A vége a lényeg. Hogy végigfusd. A hitélet, a hitharc nem egy gyors futás, hogy futsz hatvan métert, száz méter. A hitélet nem egy rövidtávfutás, hanem egy hosszútávfutás, egy maratoni futás. Tehát nem röviden futsz gyorsan, megerőltetve, hanem hosszán futsz. Hosszú ideig, kitartóan, kitartással. Pál azt mondja, hogy egy hosszú harc volt az egész élete. Egy hosszú hitharc. És győzelmet akkor hirdethetünk, vagy akkor gondolhatunk győzelemre, ha befejeztük a futást. Végig kell futni! Mindegy, hogy hol vagy, és hogy állsz most. Az a jó, szép harc, amit megnyerünk. Ámen? Az a jó harc, és az a szép harc, amit megnyerünk.

De hogy a mai üzenet lényegébe belelépjünk, mi a hit? Sokat hallottad, sokat olvastunk róla, a Zsidókhöz írt levél 11. fejezetének 1. verse gyönyörűen elmondja, és leírja a definíciót. Erről nagyon sokat tudunk. Ugyanakkor azt hiszem, hogy lehet ebben még mélyebbre jutni. Lehet ebből friss kijelentést kapni. Lehet ebben közelebb kerülni a teljességhez. Valaki egyszer azt mondta, fiatal keresztény koromban nagyon sokszor hallottam, hogy ha egy lapot kitépnék a Bibliából, és elkerülnék egy lakatlan szigetre, életem végéig lenne mit olvasnom. És mindig lenne újabb és újabb és frissebb kijelentés belőle. Ez sem az az Ige az életünkben, amiről már úgy tudunk mindent, hogy ne mondhatna újat nekünk. Ezért kérek téged, hogy úgy hallgasd ezt, hogy engedd be a szívedbe azokat a friss információkat, amelyek kijelentésként segítik a te hitéletedet.

Zsidó 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgok valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

Ezt sokan fejből tudjátok idézni, de vajon értjük is ezt? Milyen az, amikor nekünk hitben kell járni, hogyan kell csinálni? A Bővített fordítást olvasom fel. Nagyon lassan fogunk végigmenni ezen, mert egy-egy kijelentés, ha más szemszögből van megvilágítva, máshonnan kap fényt, sokkal csillogóbbnak, és teljesebbnek tűnik.

Zsidó 11,1. Bővített fordítás

1. A hit tehát azoknak a dolgoknak a bizonyossága (a megerősítése, birtoklevele), amelyeket (mi) remélünk, azoknak a dolgoknak a bizonyítéka, amelyeket (mi) nem látunk, és azoknak a valóságáról való meggyőződés (a hit valós tényként érzékeli azt, ami nem tárul fel az érzékek számára).

Ezen itt el fogunk időzni egy kicsit. Felolvasom még egyszer, és szeretném, ha te is mondanád majd utánam.

A hit azok valóságáról való meggyőződés, amit nem látunk. Ezt forgassuk egy kicsit, izlelgessük ezt! Amit nem látunk, annak a valóságáról való meggyőződés. Tehát nem látsz valamit a fizikai szemeddel, de meg vagy győződve róla, hogy az valóság. A hit az, amit nem látsz, ez a bibliai hit. Amit nem látsz a fizikai szemeiddel, de meg vagy róla győződve, hogy az valóság. Meg vagy róla győződve, hogy Isten valóság? Hahó! Ez egy keresztyén gyülekezet? Azt hiszem, hogy igen. Ha meg vagy róla győződve, hogy Isten egy valóság, szellemi valóság, nem látod őt a fizikai szemeiddel, de meg vagy győződve arról, hogy Ő valóság. Amikor hiszünk Istennek, és hiszünk Őbenne, és valóban azt mondjuk, hogy alávetjük magunkat annak, amit Ő mond, és minden dolog, amit Ő mond, az igazság, akkor elfogadjuk valóságnak mindazt, amit Ő mond. Azaz ha Ő azt mondja és én hiszek benne, akkor az én számomra az valóság.

Hozok hétköznapi példát: Isten azt mondja, az Ő Szelleme által kijelentette, hogy te és én az Ő sebei által meggyógyultunk. Ez megtörtént a múltban. Ha te ebben hiszel, akkor a te számodra ez valóság, most. Kezded kapizsgálni? A hited nem arra mutat, hogy majd eljön az, amiben hiszel, hanem a hited mindig azt fogja meg, amit Isten már elvégzett. Úgy szeretnék megnőszülni, úgy szeretnék gyermeket, úgy szeretnék gazdag lenni, úgy szeretnék áldott lenni! Mit mond az Efézus 1,3? Megáldattál minden szellemi áldással. Múlt időben. A bibliai hit természete az, hogy *most* hiszed, hogy a számodra valóság mindaz, amit Isten már elvégzett a számodra. Semmi nem nyilvánul meg *majd* a jövőben fizikai, anyagi szinten, mielőtt a szellemi birodalomban létrejött volna. Mert nem a fizikai dolgok vannak hatással a szellemre, hanem a szellemi a fizikaira. Van ez a természetes világ, ez a föld, ez a kézzel fogható anyagi világ, amiben élünk. De nem ez tartalmazza a szellemi birodalmat, hanem a szellemi birodalom tartalmazza ezt a fizikait. A szellemi birodalom Isten lakhelye, öröktől fogva volt, és örökké lesz. Egy folyamatos jelen időben örökkön örökké. Nincs isteni mivoltában Jézusnak kezdete és vége, és az Atyának sincs. Ő nem valamettől valameddig létezik, hanem Ő a folyamatos jelenben a Vagyok, aki Vagyok. Ő van, él, és létezik.

Ez a szellemi birodalom hozta létre ezen belül ezt a fizikait, amiben mi élünk, és ezen a fizikai világban van az idő, amivel sokszor problémánk van. Ahhoz, hogy ezen a fizikai bolygón a te fizikai, anyagi életedben megtörténjen bármi is, ami felől imádkoztál, előtte meg kell születnie szellemben. Nem tudod te a fizikai életeddal megteremtteni a szellemi dolgokat, erre nem vagy képes. A hit nem képes így teremteni. A te hited legalábbis. De a te hited képes arra, hogy belenyúljon ebbe a szellemi birodalomba és azt mondja, hogy ez az én számomra most valóság! Nem imádkoztál? Mit kértél? Azt mondja a Biblia, hogy ha kérünk Tőle valamit, Ő meghallgat bennünket, megválaszolja, megadja, odaadja. Hogyan kell neked ebben hinned? Úgy kell ebben hinned, hogy azt mondd, hogy a számomra ez meggyőződéssel teljes valóság, most! A hit természete szerint ezután következik az, hogy fizikai értelemben is megnyilvánul, és megfogod kézzel a gyógyulásodat, az anyagi gyarapodásodat, az adósságból

való kijövedeleddet, a férjedet, feleségedet, gyermekedet, bármidet. Semmi nem jön fizikai valóságba úgy, hogy szellemben előbb meg ne születne. Ezért nagyon fontos meglátnod, hogy a benned lévő hit pont úgy működik, mint ahogy Isten hite is működött.

Ez a fizikai világ, amiben élünk, a teremtés, ez hogyan jött létre? Először szellemben Isten elgondolta, elképzelte, és a hitének a szavával létrehozta. Minden így születik meg. Mi az, amit elvégzett érted Jézus? Mi az, amivé tétetted Krisztusban? Ha ezt meglátod, ha ezt megérted, felfogod, hatalmasat léptél előre a békességben, és a hitéletedben. Nem várakoznod kell arra, hogy már végre áldott legyél. Nem várakoznod kell arra, hogy végre már meggyógyuljál. Nem várakoznod kell arra, hogy végre már áldott legyél, hanem meg kell ragadnod a hiteddel, hogy ez a te számodra már valóságos *most*, mert Isten ezt érted már elvégezte! Ez a bibliai hit. Így működik. És ezt követően meglesz neked a fizikai síkon, kézzelfoghatóvá válik. Amikor azt mondod, hogy olyan jó lenne, ha ez meg az megtörténne! – ez a jövőbe mutat, és ez egy áldott jó dolog. Reménykedsz, és a reményedet fejezed ki azzal kapcsolatban, hogy megtörténjen az, amit szeretnél. De a hit micsoda? A reménylett dolgok valósága, *most*. A hit a jövőbe mutató dolgokat kézzelfoghatóvá akarja tenni, és úgy érzi, hogy számára *most* már valóság. Mindegy, mit mond a körülmény, mindegy, mit érzek, mindegy, hányan vesznek körül, vagy hogyan viselkednek velem, ez számomra valóság. Ez a bibliai hit.

Ezért van az, hogy sokszor kérdések merülnek fel bennem, amikor imakéréssel jönnek hozzám, hogy imádkozzak ezért, meg imádkozzak azért. Miben van a hited? Hogyan tudok veled összekapcsolódni? Hogyan működik a te hited? Mi van a látásodban, az elképzeléseidben? Miről van meggyőződésed? Jó, ha ezeket tisztázzuk, hogy össze tudjunk kapcsolódni. Mert a hit a nem látott dolgok melletti meggyőző bizonyíték. Tehát meggyőző bizonyítékként fogja meg a hited azt, amit Isten mondott az Ő Igéjében. Ha Isten azt mondta, hogy meggyógyultam, ha Isten azt mondta, hogy áldott vagyok, ha Isten azt mondta rólam, hogy sikeres és győztes vagyok, akkor én nem kételkedek ebben. Teljesen mindegy, hogy érzem, teljesen mindegy, hogy mi ebből a valóság a fizikai síkon, ha Ő ezt mondta, akkor én hiszem, hogy ez így van! A látható dolgok ellenére elvárással hiszem, mint ahogy Ábrahám és Sára is a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy amit Isten mondott, azt Ő meg is cselekedheti. Érted? Ábrahám és Sára nem egy álmod kergetett a hitével. Ábrahám és Sára hitének az alapja nem egy vágyakozás volt, hanem az, amit Isten mondott nekik.

Megint egy olyan ponthoz érkeztünk, ahol sokan elrontják, mert azt hiszik, hogy bármiben hihetnek. Amit ők kigondolnak, ami álmok és vágyok megjelennek az ő érzelmeikben, érzékekben, elméjükben, afelől ők hitben állhatnak. Nem, csak az lehet a hitednek az alapja, amit Isten mondott neked! Nem az, amit nekem mondott, vagy amit a másoknak mondott, hanem az, amit neked mondott. Amit Isten neked mondott. Ott van az Igében: Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván az igazságnak éljünk, akinek sebeivel gyógyultatok meg. Ezt kinek mondja Isten Igéje? Benne van az Írásban, mindenkinek mondja. De neked személyesen – nem azt kérdezem, hogy mondta-e? Hanem, hogy te személyesen hallottad már ezt? Ez itt a kérdés. Te személyesen Tőle hallottad? Nem hallható hangokról beszélek ilyenkor, hanem személyesen Tőle kijelentésben. Ha Ő mondja neked azt, hogy szeretlek téged, gyermekem, egész más súlya van ennek, mint ahogy én mondom neked azt, hogy Isten szeret téged. Igen, Atyám, Te szeretsz engem! Érted a különbséget? Ha Ő mondja neked azt, hogy: Az én Fiának sebeivel meggyógyultál. Egész más tekintélye van ennek a szellemedben, a szívedben, mint ha én mondom neked azt, hogy: Figyelj, azt mondja rólad a Biblia, hogy te Jézus sebeivel meggyógyultál! Érted a lényegét?

Egy személyes kapcsolaton keresztül hallanod kell az Igében, hogy ez személyesen neked szól, akkor a hited működőképes lesz. Ezért nem működik sok embernek, pedig teszik a megvallásokat, mondják, próbálnak hitben járni, de nem ők hallották ezt Istentől, hanem valaki más hallotta ezt. Ahogy Dávid nem tudott Saul páncéljában odaállni Góliát elé, úgy te

sem tudsz másnak a hitével, vagy megvallásaival bármit elérni. Isten személyesen mondja neked: Szeretlek téged! Amikor személyesen átéled, megtapasztalod, akkor a hited és a hálád viszonzásképpen az Ő irányában egész más lesz, mint amikor látod magad körül, hogy sok ember itt imádja, dicsőíti Istent. Próbálsz te is utánozni őket, hogy én is szeretlek téged, Istenem, meg hiszek Benned! – de van különbség, ugye? Van különbség a teában a méz és a cukor között? Mind a kettő édes, nem? A méz azért csak jobb! Vagy a citrom és a citrompótló között? Mind a kettő savanyú. Ez talán nem jó példa Istennel kapcsolatban, de érted a különbséget? Az eredeti, az igazi az, amire neked szükséged van!

A hit, a te hited azt ragadja meg, amit Ő már elvégzett érted. Ezért nagyon fontos meglátnod, megértened, hogy Ő mit tett érted, hová helyezett téged Krisztusban, ki vagy te Őbenne? Ha van egy generációk óta tenyésztett versenyló, és van egy másik, ami szintén nagyon jó genetikájú versenyló, kanca és csődör, és ezeket párosítják, akkor milyen utódjuk lesz nekik szerinted? Milyen minőségű utódja lesz? Egy szamár fog születni? Vagy egy kis malac? Máshogyan közelítem meg: ha két sas párosodik, a tojásukból mi fog születni, pulyka? Nem, sas. Te kitől születtél? Gondolkozd el ezen! Te kitől születtél, kinek a vérvonala van benned? Kinek az áldásai működnek rajtad keresztül? Kinek a leszármazottja vagy? Azt mondja a Biblia, hogy: Ti Istentől születettek fiacskáim, és legyőztétek azokat. Legyőztétek azokat. A hit, ami legyőzi a világot, a mi hitünk. Ami legyőzte a világot, a mi hitünk. A saját magadról kialakított kép és gondolkozásmód teljesen át kell, hogy forduljon abba az irányba, hogy én Isten gyermeke vagyok! Én Isten igazsága vagyok Őbenne! Én a herceg vagyok, az Ő leszármazottja! Mózes hogyan élt Egyiptomban? Minden az övé volt, amit csak akart. Ilyen leszármazott vagy te is, teljes jogú örökös. Ha így gondolkozol, akkor nem fogsz odajárulni Isten elé koldulva, könyörögve: Uram segíts nekem, legalább tudjam kifizetni a havi számláimat! Egy herceg, egy királyi leszármazott így megy oda az apjához könyörögni? Gondolkozzunk ezen! Elmélkedjünk ezen!

Nagyon sok keresztény annyira száználmas állapotban van, ezek nem ti vagytok természetesen, de sokan vannak, akik olyan rosszul élik meg a hitüket. Bocsánat, hogy ezt mondom. Nem akarok senki fölött pálcát törni, de föl kell ébrednünk, hogy kik vagyunk mi Őbenne! Ez nem tőlünk van, Őáltala van. Ő szerezte meg ezt nekünk, odaadta nekünk ajándékba, a megigazulás ajándéka ez. Halleluja! Mi meg itt kínlódunk, meg szenvedünk, meg görcsölünk dolgokon? Miközben jogunk van hozzá, hogy a királytól kérjük, mint apánktól! Melyik szülő az, aki nem adja meg a gyermekének azt, amit kér? Vajon ha kenyeret kér, követ vagy kígyót ad? – kérdi Jézus a farizeusoktól. Ha ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni, akkor mennyivel inkább a mennyei Atyám? Mennyivel inkább ad Ő jó dolgokat? Elküldte a Szent Szellemet, ennél többre nincs is szükséged. Nincs is szükséged semmi másra. Mindened megvan. Minden a tiéd Krisztusban!

1János 5,14–15. Egyszerű fordítás

14. Ezért teljes bizalommal fordulhatunk Istenhez: ha az Ő akarata szerint kérünk valamit, biztos, hogy meghallgat bennünket.

Szeretnék erre valami reakciót hallani tőletek! Halleluja! És most figyelj!

15. Ha pedig biztosak vagyunk benne, hogy meghallgat – bármit is kérünk tőle –, akkor azt is tudjuk, hogy amit kértünk, azt meg is adta.

Ezért van az, hogy amikor kérsz valamit, a kérés imáját elmondod, Ő megadja neked, és a szellemi értelemben már valóság. Mostantól kezdve a hitedet abban kell működtetned, hogy ezt a szellemi valóságot megfogod és behozod, behívod ide a fizikai valóságba, de a szívedben, a szellemedben a hited azt mondja, hogy ez nekem megvan! Megvan a szolgálatban a növekedés, a vállalkozásomban az előrehaladás, megvan minden, amit kértem! Ha az Ő akarata szerint kérted, ez neked megvan, ő meghallgatott és megadta, nem ezután fogja megadni. Egyszer, amikor lecseréltük az autónkat évekkal ezelőtt újabbra, akkor egy kedves testvér azt mondta: Látom, az Úr megáldott téged ezzel az új autóval! Mondtam: Igen, igen.

De nem mondtam neki, nem akartam semmiféle kötődésbe belemenni, hogy ez az autó már sokkal előbb megszületett! Nem ért meglepetésképpen, mint ahogy nagyon sok minden a személyes életemben. Nem a személyes életemet akarom példának hozni. Nem meglepetés. Amikor az ember elveti a magot ősszel vagy tavasszal, meglepetésként éri vajon, hogy jön a gyümölcsözés és az aratás? Meglepődik a földműves, hogy itt a búzamező be van sárgulva, mit tegyek most? Elkezd kapkodni? Nem. Tudja, elváró hittel van, hogy az az aratás az övé. Csak ki kell várni az időt, mert megvan a vetésnek az ideje, és megvan az aratásnak az ideje. Amit nem szeretünk hallani az, hogy nagyon sokszor az aratás nem akkor van, mint amikor mi akarjuk, hanem amikor azt Ő akarja. Sokszor másik évszakban van. A természetes szinten legalábbis más évszakban van a vetés és más évszakban az aratás.

Szellemi értelemben nem kell tavaszt, nyárt, őszt megkülönböztetnünk, de bizonyos terméseknek idő kell, hogy beérjenek. A hitről nem beszélhetünk jövő időben, mert az mindig jelen idő. A hit mindig jelen időben működik valami múltbéli esemény, vagy eredmény alapján, és ezt követően veszed birtokba fizikailag. Ez a bibliai fajta hit. A Márk Evangélium 11,24-es Igével kapcsolatban el kell mondanom neked, ahogy többen is mondták, hogy ezt az igeverset nem Kenneth Hagin írta. Ha olvasod Kenneth Hagin könyveit, akkor láthatod, hogy nincs olyan könyve szinte, amiben ne lenne legalább háromszor megemlítve ez az igevers. Ez alapján kelt ő ki a betegágyból és gyógyult meg. De ez az igevers Istentől jön, az Ő Szellemétől neked és nekem. Köszönjük Haginnek azt a sok megértést, amit kaptunk általa. Olvasom itt a Bővített fordítást:

Márk 11,24. Bővített fordítás

24. Azért mondom néktek: Amit csak kértek imádságotokban, higgyétek, legyetek megbizonyosodva felőle, hogy az néktek adatott, és meglesz néktek, meg is kapjátok.

Hallottad már ezt, ugye? Tehát amikor imádkozol valami felől, akkor utána hogyan kell ezzel kapcsolatban gondolkodnod? Hogyan kell hitben járnod? Hogyan kell ezzel kapcsolatban beszélned? A szavaid összhangban vannak-e azzal, amit hiszel? Valóban meg vagy győződve afelől, hogy amit kértél, azt megkaptad? Ha meg vagy győződve róla, akkor vagy hitben. Ha van benned elvárás, hogy minél előbb valóságba jön, akkor hitben vagy. Ha nincs benned elvárás, csak nyafogás, keserűség, panaszkodás, meg hogy jaj, de jó lenne már, akkor nem vagy hitben! Jó, ha az ember őszinte magával. Nem kell magunkat becsapni, nem kell azt mutatni magunkról, hogy milyen hitember vagyok, miközben pedig nem. Amikor szabadulni akarsz ettől az élettől, akkor nem vagy hitben. Amikor menekülni akarsz a problémák elől, akkor nem állsz hitben. Megértem a súlyokat, a terheket, a keserűségeket, annyi minden ér bennünket, de Pál apostolt is, és ő azt mondta, hogy végigharcoltam, és ez egy szép harc. Ez a parancsolatom neked, Timótheus, hogy te is harcold végig! Mindegy, mi jön, mindegy, mi az, amivel szembe kell nézni, hitben állok. Kértem, megkaptam, meg vagyok győződve. Mindegy, ki mit mond. Az egész életünkben jönnek külső nyomások, hatások a családból, testvérektől, gyülekezetből, munkahelyről, idegenektől, rokonoktól, és arra próbálnak minket rávenni minket, hogy elengedjük azt a fajta hitet, amit a Biblia mond. Ha Ő azt mondta, hogy áldott vagyok, akkor áldott vagyok, mindegy, hogy elveszítettem a munkámat vagy nem. Mindegy, hogy most összerúgtam a port a feleséggel, a férjjel vagy a gyermekkel, mert ha én azért imádkoztam, hogy a békesség Istene az enyém, és én az Ő békéjében járok, ez az enyém, jog szerint! A vérszövetség alapján ez hozzám tartozik, ezért én akkor is gyógyultnak, kiegyensúlyozottnak, békességgel teljesnek, áldottnak nevezem magam, ha minden körülmény körülöttem az ellenkezőjét mutatja, mert én hiszem azt, hogy Isten Igéje igazság! Ez a bibliai hit!

Az ide-oda csapongó hit meg pont olyan, hogy amilyen a körülmény éppen, arra hajlok. Mint a napraforgó, amerről süt a nap, arra hajlok, ahogy kényelmesebb. A felnőtt szellemi embernek egyik tulajdonsága, hogy stabil. Nem ingadozik összevissza, hanem állandó, és megáll azon, amit Isten Igéje mond. Meg vagyunk kísértve mindannyian. Tény, hogy tenni

kell bizonyos dolgokat, engedelmeskedni kell, a Szent Szellemet követni, és azt kell tennünk, amit Ő mond, hogy a fizikai síkon sok minden úgy mozduljon előre, ahogy azt Ő akarja, és ahogy hiszünk.

De most nem erről beszélek, hanem arról, hogy hitben állunk-e vagy nem. Nagyon könnyen el tudjuk engedni, nagyon könnyű súlyos fájdalmak közepette, súlyos fizikai tünetekkel a testben azt mondani, hogy meggyógyultam, és azt is lehet mondani nagyon könnyen, hogy nem gyógyultam meg. Tehát nagyon nagy kísértés az ember számára, amikor fizikai nyomás van rajtunk, a testünkön, vagy érzelmileg, lelkileg. Ilyenkor nagyon könnyű ellentétesen beszélni azzal, amit igazából hiszünk. Itt, a Márk 11,24-ben együtt szerepel a múlt idő és a jövő idő. A földön semmit sem látunk meg, amíg a szellemi világban az meg nem történik. Ha azt akarod, hogy a hited által megtörténjenek dolgok, akkor el kell, hogy juss addig a tudásig, hogy a szellemi birodalomban az már megtörtént. Az már megtörtént! A te gyógyulásod már megtörtént! A te üdvösséged is már megtörtént! Mit mondott Jézus? Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök életet nyerjen. Az Ige azt mondja, hogy Ő a világ bűneiért halt meg. Felteszem a kérdést, a keresztények bűneiért? A zsidók bűneiért? Jézus a világ bűneiért halt meg, azaz minden egyes ember bűneiért, aki a földön megszületett. Mindenkiért! Mindenkinek a való igazság az életében a mai napon, hogy újjászületett és Istennek a gyermeke? Nem, pedig az ár ki van fizetve mindenkiért. Isten ránk bízta a békéltetés Igéjét, hogy mi mondjuk el az embereknek, hogy Isten megbékült velük, és amikor ők a hitüket befektetik abba, hogy Jézus feltámadt és ma is él, és Ő az Ura az életüknek, és ezt kimondják, akkor valóságba jön az életükben. A bűnök eltörlése és minden áldás egy szempillantás alatt. Egy olyan ajándékcsomagot kapunk, amire az egész életünk kevés, hogy felfogjuk és megértsük, hogy micsoda mélységei vannak ennek a bőségnek, amit Őbenne kaptunk.

Az egész keresztény életünk erről szól, hogy egyre mélyebben bemegyünk azokba az ismeretekbe, hogy Ő mit tett értünk. Amikor egy királyi leszármazott, egy kicsi csecsemő megszületik a királyi családban, attól a pillanattól ő már királyi leszármazott, sőt egész pontosan a fogantatásának a pillanatától. Hozzá tartozik mindaz, ami a szüleihez is hozzátartozik, te hozzád is. De a gyermeknek fel kell nőnie. A hercegeknek, a hercegnőknek is a királyi palotában fel kell nőniük, és meg kell ismerniük azt, hogy kik ők. Meg kell, hogy ismerjék, ők nem egy komornyik leszármazottai, hogy ők nem a lovászfű, sem a konyhalány leszármazottai, hanem ők a király leszármazottai. Azzal a tudattal nőnek fel, hogy bár szeretik a lovászfűt, szeretik a konyhalányt, de ők a királyi leszármazottak. Hogyan megy egy lovászfű vagy egy konyhalány a király elé kérni valamit, és hogyan megy a herceg vagy a hercegnő oda a szüleihez kérni valamit? Van-e különbség? Óriási különbség van! Ennek ellenére sok keresztény úgy közelít Istenhez újjászületett állapotában is, mint egy segédmunkás, aki az istállóból jött éppen. Jaj, bárcsak meghallgassa valahogy! Úgy szeretném, ha a király megszánna, és ki tudnám fizetni a számláimat! Az Ő nagy kegyelméből hozzá járulhatunk teljes bátorsággal és bizalommal! Írja ezt a Zsidókhöz írt levél, hogy bátorsággal járuljatok a kegyelemmel teljes királyi trón elé, hogy irgalmasságot találjatok a maga idejében.

Mit mondott János? Teljes bizalommal forduljatok Istenhez. Teljes bizalommal! Egy lovászfű nem tudja azt, hogy a király megadja-e neki a kérését vagy nem. Érted a különbséget? Amikor Isten elé járulsz, hinned kell, hogy Ő meghallgatott, megadta neked, és bizonyosságképpen tudnod kell, hogy ez a tied! Ha ilyen bizonyosságod van, akkor mondhatod azt, mint az a prédikátor, aki egy vacsoránál ette a svédasztalról a finomságokat, és odalépett mellé egy másik prédikátor és azt mondta neki: Testvér, az Úr kijelentéséből vettem azt, hogy a saját repülőgépemet odaajándékozom neked! Erre azt mondta a prédikátor, hogy jó, köszönöm szépen! – és evett tovább. Hát nem is örülsz neki, hogy ilyen nagy ajándékot kaptál? Erre a prédikátor: Örültem akkor, amikor kértem. Én már akkor örültem neki, hogy ez megvan nekem! Ez egy picit kifigurázott és szélsőséges, ahogy elmondtam, de ez a lényeg.

Érted? Hálás vagyok Istennek, hogy vannak dolgok, amiket megláthattam így működésben az életemben. De mivel nem rólam van szó ma, ezért ezekről nem beszélek. Nem ez a lényeg!

Tehát legyen benned egy jelen idejű bizonyosság arról, hogy a tied az, amit kértél! Egy jelen idejű bizonyosság arról, hogy amit kértél, az a tied. Így a jövőben birtokba tudod azt venni. Gyakorlatilag egy mondattal így a hit természetét elmondtam. Így működik, ez a lényege. Tudnod kell azt mondani, hogy meggyógyultam. Tudnod kell azt mondani, hogy áldott vagyok. Tudnod kell azt mondani, hogy Isten bölcsessége van bennem. Kértél bölcsességet Istentől? Akinek nincs, az kérje – mondja Jakab. Kértél valaha bölcsességet? Kérjed hittel, semmit sem kételkedve. Ha hittel kéred, akkor mit kell mondanod? Olyan ostoba vagyok, nem tudom, mit csináljak? Vagy azt mondd, hogy Isten bölcsessége bennem van, tudom, hogy mit kell tennem! Miközben az elmédben nem tudod, hogy mitévő legyél. De a hited azt mondja, hogy a bölcsesség az enyém, Isten bölcsessége az enyém, az Ő tudása van bennem, az Ő gondolkodásmódja van bennem, az Ő kreativitása van bennem. Ez az enyém! Ezt követően megnyilvánul az életedben. Pillanatok alatt, hirtelen valóságba jön. Jön egy bölcsesség, egy gondolat, egy kijelentés, ami alapján döntést hozol, és jó irányba mennek el a dolgok. Halleluja! Akkor kell mondanod a hitedet, amikor nem látod!

Akkor kell a hitedet mondanod, kijelented, amikor a fizikai szemeiddel nem látod. Amit látsz a fizikai szemeiddel, amit meg tudsz tapasztalni, amit kézzel tudsz fogni, ahhoz nem kell hit, akkor már késő hinni benne. Amikor fizikai értelemben meggyógyultál, akkor már késő hinni benne, nincs is rá szükség, hogy higgyél benne. Akkor kell hinned, amikor nem látod, amikor nem érzed. Ez a hitnek a lényege! A Biblia alapján mindig olyan dolgokban kell, hogy higgyél, amit nem látsz és nem tapasztalsz a valóságban. Mert ha már tapasztalod, ha már megéred, ha már valóság az életedben, akkor már nincsen szükség hitre. Érted, ugye? A hit a reménylett dolgok valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés. A nem látott dolgokról való meggyőződés! Tehát ahhoz, hogy bibliai hited legyen, nem szabad látnod a fizikai szemeiddel. Mert ha már látod, akkor nem kell hozzá hit. A hit megragadja azt, hogy Isten ezt elvégezte érted. Isten szava vitathatatlan bizonyíték. Ha Ő azt mondta, akkor az úgy van, mindegy, hogy mit mondanak a körülmények. Ha Isten Igéje azt mondja, hogy egy keresztényben nem lehet démon, az úgy is van akkor is, ha a keresztények úgy viselkednek, mint a démonok maguk. Akkor is Isten Igéje az igazság! Minden ember legyen hazug inkább, de Isten Igéje az igazság!

Testvérem, nem neked van szükséged szabadulásra, hanem fel kellene, hogy ébredj, hogy te vagy az, aki megszabadítasz másokat! Ó, de nekem olyan kötöttségeim vannak! Miért mondd ezt? Miért mondd ezt, hogy neked ilyen, meg olyan megkötöttségeid vannak, meg elnyomásaid? Honnan veszed ezt? Ha újjászületél és Krisztusban vagy, akkor Isten gyermeke vagy. Isten gyermeke elnyomott? Beteg? Szegény? Hogyan nézel magadra? Mindegy, hogy mi a fizikai valóság, mindegy, mit tapasztalsz. Miben van a hited? Kinek hiszel? Miben hiszel? Isten rád bízta az Ő örömeit, hogy mondd el másoknak, hogy Jézus Krisztusban szabadulás van, és te már Jézus Krisztusban szabad vagy! Ha valami elnyom, akkor az a meg nem újított gondolkodásmódod miatt van, mert kinyitod az ajtót és nem vagy összhangban az Igével. Neked nem kell félned egy démontól sem! Nem kell félned semmilyen gazdasági válságtól. Sem a vírustól, sem az ellenanyagától. Sem a vakcinától, semmilyen oltástól nem kell félned! Még ha köteleznek is a beoltásra, akkor sem kell rettegnem meg félnem tőle. Semmitől sem! Érted, ugye? Én Istenhez tartozom, ha a vírusok hozzám érnek elpusztulnak. Vajon Istenre milyen hatással van a vírus? Meg lehet valahogy fertőzni a mennyet valami fizikai dologgal? Amint Ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban! Miben van a hited? Kiben van a hited? Kire nézel? Kire tekintesz? Ha állandóan a híradásokat és a félelemmel teljes, negatív kijelentéseket hallgatod, akkor át fog fordulni a hited arra, amit hallasz, mert a hit hallásból van. Ha állandóan a félelem szavát hallod, akkor a félelemmel teljes kijelentéseket úgy fogod megélni, hogy azok valóságok számodra. Valóságként éled meg, hogy a

vírus árthat neked. Mert a félelem is egy hit, csak negatív előjelű hit. A félelem az, hogy bizonyosságod van arról, hogy az a dolog tud neked ártani. Nekem arról van bizonyosságom, hogy Jézus Krisztus sebeivel meggyógyultam!

Ilyen keresztútban éljük az életünket. Amíg van lélegzet a testedben, addig ezt a hitharcot harcolnod kell. Erről beszélt Pál apostol! Neked nem kell börtönbe vonulni, téged nem fognak bottal vagy korbáccsal megverni, de a hitharcot neked is meg kell harcolnod! Mert az igei ismeret és igei kijelentés ellen jön még az ördög is, és az ellenkezőjét állítja, és be akarja feketíteni előtted Isten szavát, hogy az nem úgy van, nem kell ezt így érteni. Ugyanezt tette Évával is. Mindig egy picit kicsavarja. Ja, meggyógyultál, persze, de akkor miért kapar a torkod? Akkor ugyan miért vannak ilyen hőingadozásaid? Akkor miért kell gyógyszer szedned? Akkor miért magas a vérnyomásod? Akkor miért magas a cukor a véredben? Jön mindenfélével, és neked tudnod kell, hogy kiben és miben hiszel! Nem arról beszélek, hogy a gyógyszer egy gonosz dolog, vagy az orvosok a műtétek által ne tudnák Isten munkáját előmozdítani. De igen! Én ma nem élnék, ha nem lenne modern orvostudomány, mert tizen- négy évesen meghaltam volna vakbélgyulladásban. Ahogy ezelőtt pár száz évvel meghaltak ebben nagyon sokan. Tudnod kell, hogy Isten Igéje mit mond és azt is, hogy neked miben van a hited, hogy miben tudsz hinni. Ne csapd be saját magad! A hit meggyőz minket olyan dolgok felől, amit nem látunk a saját szemünkkel, hogy kétségtelen valóságnak látjuk azokat. A hit meggyőz minket arról, hogy az egy kétség nélküli valóság, amit a hitünk szemével látunk. Ez a hit! Úgy viselkedsz, amikor hiszel, mintha a saját szemeiddel láttad volna. Hahó, kedves szolgálótestvérek, pásztorok! Imádkoztál azért, hogy a gyülekezeti terem tele legyen hívőkkel, gyógyulni vágyókkal? Kérted ezt? Bizonyára sokan igen. Látod ezt a hited szemével? Valóság ez a hited számára? Elvárod, hogy ez megtörténjen? Máris megvan az őszinte válasz azzal kapcsolatban, hogy hiszed-e ezt vagy nem. Sokan figyelnek minket, hogy mikor megyünk tönkre, de rossz hírem van a számukra, mi Isten áldottjai vagyunk! A János evangéliumban olvassuk, hogyan viselkedett Tamás, miután Jézus feltámadt és nem volt ott a többi tanítvánnyal, hanem csak később csatlakozott hozzájuk.

János 20,24–29.

24. Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Kettősnek hívtak, nem volt övelük, amikor eljött Jézus.

25. Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nekik: Ha nem látom az Ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az Ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem.

26. És nyolc nap múlva ismét bent voltak az Ő tanítványai, Tamás is övelük. Noha az ajtó zárva volt, beméne Jézus, és megáll a közepén, és monda: Békesség néktek!

27. Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő.

28. És felele Tamás és monda néki: Én Uram, és én Istenem!

29. Monda néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: áldottak, akik nem látnak és hisznek.

Ezt a történetet szeretjük csupán arra korlátozni, hogy nem kell hinnünk Jézust személyesen ahhoz, hogy higgyünk benne. De igazából Jézus itt egy alapelvet mondott el. Nem csupán az újjászületésre, vagy az Ővele való személyes kapcsolatra vonatkozik ez a dolog, hanem így működik a hit minden területen, hogy áldott és boldog az, aki nem látja a fizikai szemével, de hiszi. Én hiszek abban és dolgozunk azon, hogy ez a közösség egy olyan gyülekezet legyen, amely egy hitben álló gyülekezet. Egy olyan közösség, ahol a hívők látják mindazt, amit Isten már elvégzett értük. Van betekintésünk olyan értelemben a jövőbe is, hogy látjuk, hogy mi az, amit már elkészített a számunkra, amiért nekünk dolgozni kell, hogy mindez valóságba jöjjön kézzelfogható módon a gyülekezetben. A „jaj, de jó lenne, vagy majd a másik megcsinálja helyettem az én részemet is” hozzáállás nem tesz hozzá a teljeshez.

Ha a gyülekezetben, a közösségben így vagy, akkor mi, akik hitben állunk, téged cipelünk a vállunkon és viszünk tovább. De mennyivel erősebbek vagyunk, ha mindannyian hitben állunk! Ha mindannyian egy cél érdekében, a Jézus Krisztus evangéliumának hirdetése érdekében dolgozunk és megyünk előre! Ha egy a cél, egy az irány, és egy a motiváció! Nem azon vagyunk, hogy a saját érdekeinket érvényre juttassuk a gyülekezetben, hanem azon vagyunk, hogy Krisztus ügye menjen előre. Együtt sokkal erősebbek vagyunk!

A gyülekezet, a közösség nem egy- vagy kétszemélyes, vagy nem a szolgáló csapatnak az ügye csupán, hanem mindannyiunké. Te legalább olyan fontos alkotórésze vagy a gyülekezetnek, a közösségnek, mint az, aki prédikál, vagy zenél, vagy a könyvespultnál áll. Te is része vagy! Ismered azt a kirakós játékot, amit úgy hívnak, hogy puzzle, ugye? Ha nem vagy a helyeden, akkor a teljes képből te ott hiányzol. Érted? Ha nem vagy a helyeden és más helyére akarsz belépni, az sem jó. Mint ahogy egy hangyabolyban minden egyes hangyának megvan a maga feladata és tudja, hogy mi a dolga, ugyanúgy a gyülekezetben is megvan mindenkinek a feladata és a dolga. De mindannyiunk közös feladata az, hogy hitben álló gyülekezet legyünk, hogy hitben élő közösség legyünk. Ámen. Dicsőség Istennek!

Összegezve tehát: A hitnek az a természete, hogy meg kell ragadnia dolgokat. Megragad olyan dolgokat, amik a fizikai megvalósulás előtt egyelőre még csak a szellemi valóságban léteznek. Ez a hitnek a lényege! Hiszel a gyarapodásban? Hiszel a növekedésben? Ha valóban hiszel benne, akkor te ezt látod, nem a fizikai szemeiddel, hanem a hit szemeivel. Látod azt, hogy kijöttél az anyagi nehézségeidből, hogy kijöttél a betegségedből és az unokáiddal együtt focizol. Érted? A hit megragadja azt, amit Isten elvégzett érted! A szellemi világ valóságosabb, mint a fizikai. A szellemi világ tartósabb. A szellemi világ szilárdabb, mint ez a fizikai. A szellemi van hatással erre. Dicsőség Istennek! Kaptatok valamit? Legyen dicsőség Istennek! Jézusé a dicsőség mindenért!

Nem magyarázkodom és bocsánatot sem kell kérnem senkitől, mert senkit nem akartam megbántani sem ma, sem máskor, még célozni sem rá. Ha valaki bármit személyesen magára vett, akkor gondolkodjon el rajta, lehet, hogy neki szólt. Halleluja!

Mennyei Atyánk, áldunk Téged! Dicsőítünk Téged! Szeretünk téged! Magasztalunk Téged! Köszönjük Neked, Atyánk, az Igéből a kijelentést, köszönjük a megértést. Köszönjük Neked, hogy elviszel bennünket azokra a helyekre, ahova a saját erőnkől nem tudnánk eljutni. Köszönjük, hogy erősödhetünk, épülhetünk a hitben, és hogy most egy hitmegvallást tehetünk együtt, közösen:

Mennyei Atyám, én hiszem a Te Igédet! A Te beszéded, a szó, ami kijön a Te szádból, a legfelsőbb hatalom az életemben. Atyám, hiszem mindazt, amit Te mondtál rólam, ezért most kijelentem, hogy én az vagyok, én az az ember vagyok, amivé Te tettél engem a Jézus Krisztusban. Én a Te gyermeked vagyok. Én a Te felkentem vagyok. Én az az ember vagyok, akit Te megáldottál. Én az az ember vagyok, aki tökéletesen meggyógyult és betöltetett minden szellemi áldással. Köszönöm Neked, Atyám, hogy birtokba vehetem mindazt, ami Krisztusban jog szerint az enyém. Dicsőítelek Téged ezért! Ajándékba kaptam ezt, hit által. Valóságba szólítom azokat az embereket, azokat a kapcsolatokat, akikre szükségem van, akiket Te mellém rendeltél, akiket nekem segítenem kell, és akik engem segítenek! Köszönöm Neked, Atyám, hogy nem kell egyedül megállnom, hanem összeköttetésben lehetek Krisztus Testében a Te gyermekeiddel. Hadd legyek áldás, hadd legyek egy olyan edény, amelyen keresztül a Te kegyelmed kiárad a Te gyermekeid felé! Tégy engem használhatóvá! Tégy engem képessé arra, hogy teljes szívvel, tökéletes szívvel, helyes hozzáállással szolgáljalak Téged! Kijelentem, hogy Te vagy a legfőbb hatalom az életemben! Örökké Téged imádlak és Téged dicsőítelek, Jézus hatalmas nevében. Ámen.

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.